

[பேரவைத் தலைவர்]

[1971 அக்டோபர் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை வாய்ப்பாகக் கருதி செய்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தின் பேரவைத் தலைவர் உரிமை, திரு. மதியழகன் உரிமை அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உரிமை அல்ல—சட்டமன்றத்தின் உரிமைகளைப் பற்றிய கவலை எனக்கு இருக்கிறது. நெடுநாட்களாக ஆட்சியில் இருந்தவர்களே இதைப்போல் செய்யலாமா? வாக்-அவுட் செய்வது உரிமை என்று தெரியும். இருந்தாலும் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் குற்றச் சாட்டு, பேரவைத் தலைவர் ஏதோ தன்னுடைய கடமையிலிருந்து தவறி விட்டார், பேரவைத் தலைவர் இதை நிராகரிப்பதன் மூலம் அரசாங்கத்தைக் காப்பாற்ற விரும்புகிறார், என்கிற தவறான எண்ணத்தில் மன்றத்தின் வெளியே இருப்பவர்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இத்தனையும் சொல்கிறேன். மீண்டும் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் கூடுகிற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட வாக்-அவுட் செய்வது நியாயம் தானா என்பதைப் பற்றி நீங்கள் முடிவு செய்து இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவியுங்கள். அது பேரவைத் தலைவருக்கு அதிக வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அடுத்த நிகழ்ச்சிக்கு நான் செல்கிறேன்.

(ஈ) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி)

(ஆ) தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு. (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 36/1971).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 36/1971), ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என நேற்றே முன்மொழிந்துள்ளேன். இச்சட்ட முன்வடிவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்குச் சட்டம், 1937-ம் ஆண்டுச் சட்டம், இப்போது தமிழ்நாட்டிலே நிறுத்தி வைக்கப்படவேண்டும், கொள்கையளவில் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தை அகில இந்திய ரீதியிலே எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொருந்துகிற வகையில் கொண்டு வருகிற வரையில், என்ற முடிவை எடுத்ததால் இந்த மசோதா இப்போது வருகிறது. எந்த மாநிலத்திலும் இந்தச் சட்டம் அமுலில் இல்லை, இந்த மாநிலத்தில் மட்டும் இந்தச் சட்டத்தை வைத்து இருப்பது நியாயம் அல்ல, அது இந்த மாநிலத்திற்குப் பெரிதும் பாதகம் விளைவிக்கிறது என்பதை அறிவித்து இந்த முடிவை எடுத்து, இந்தச் சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம்.

அந்த முடிவை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்ற பிரச்சினை வந்தபோது, நம்முடைய மாநில அரசின் முடிவு நிரந்தரமாக மதுவிலக்குச் சட்டம் கூடாது என்பது அல்ல. இடைக்காலமாக, மத்திய அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கும் வரையில் இந்தச் சட்டத்தை நிறுத்தி வைக்கலாம் என்ற அடிப்படையிலே தான் இதை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம். 1937-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே அதற்கான உரிமை இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இடைக்காலமாக இதை நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று முடிவு செய்து இருக்கிறோம். அதை இந்த அவையிலே அறிவித்து இருக்கிறோம்.

* 1971 அக்டோபர் 21-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழ் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1971 அக்டோபர் 23]

[திரு. செ. மாதவன்]

அது தேவையில்லை, தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற கருத்து இந்த சபையிலே தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கான பதில் தரப்பட்டது. நான் முன்னாலேயே எடுத்துக் காட்டியது போல், மற்ற மாநிலங்களில் எந்த முறை பின்பற்றப்பட்டது, அந்தச் சட்டத்திற்கு எப்படி விளக்கம் கொடுக்கப் பட்டது என்பதை அறிவித்து இருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு, கேரளாவில், 1967-ம் ஆண்டிலே இது போன்று ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதைப் படிக்கிறேன்.

'In exercise of the powers conferred by Section 2 of the Prohibition Act, 1950 the Government of Kerala hereby suspend with effect from the 1st day of May 1967, the operation of the provisions of the said Act (except sections 1, 7 and 11) in all the local areas in which the said provisions are in force.'

கேரள அரசாங்கம் எடுத்த முடிவை ஒட்டி, அவர்கள் எடுத்த சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நிறுத்தி வைத்தார்கள். அதேபோல் அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பிறப்பிக்கப் பட்ட நோடிபிகேஷனைப் படித்தேன். அதேபோல், மைசூர் மாநிலத்திலும் அந்த முறையைப் பின்பற்றி, அங்கே ஒரு நோட்டிபிகேஷன் போட்டு இருக்கிறார்கள்.

'In exercise of the powers conferred by sub-section (5) of Section 1 of the Mysore Prohibition Act, 1961 and in supersession of notification dated so and so, the Government of Mysore hereby declares that the provisions of the said Act other than Sections 1, 2 and 15 shall cease to be in force on the 15th day of October 1967 in the areas specified in the Schedule below''.

அதைப்போல் இரண்டு மூன்று நோட்டிபிகேஷன்களை இந்த செட்டப்பின் அடிப்படையில் பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

ஆந்திர மாநிலத்தில் நம்முடைய சட்டத்தைப் போலவே, 1937-ம் ஆண்டு மது விலக்கு சட்டத்தை சஸ்பெண்டு செய்யலாம் என்று முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

'In exercise of the powers conferred by the proviso to section 2 of the Andhra Pradesh (Andhra area) Prohibition Act, 1937 read with clause (b) of sub-section (2) of section 1 of the Andhra Pradesh Excise Act, 1968, the Governor of Andhra Pradesh hereby declares that with effect on and from 1st November 1969, the provisions of the Andhra Pradesh (Andhra area) Prohibition Act, 1937 other than sections 1, 3 and 6 shall cease to be in force in all the local areas of the State of Andhra Pradesh.'

தென் மாநிலங்களில் மூன்று, நம்மைப் போலவே, இருக்கும் சட்டத்தின் கீழ் உத்தரவு போடுவது என்று முடிவு செய்திருக்கின்றன. மாநில உயர் நீதி மன்றத்திற்கு சென்று எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினையின் காரணமாக, உயர்நீதி மன்றத்தின் உத்தரவு கிடைக்கக் காலதாமதம் ஆகும் என்ற நிலையில், நமக்கு 30-ம் தேதிக்குள் இந்த முடிவை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்கிற அவசியம் இருந்ததன் காரணத்தால், சட்டம் இயற்றலாம் என்ற முடிவை

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 அக்டோபர் 28]

எடுத்தோம். நம் மாநிலத்தில் அரசு இரண்டு சட்டங்களைப் பிறப்பித்தார்கள். ஒன்று இந்தச் சட்டத்தை நிறுத்திவைப்பது. இன்னொன்று, அப்காரி ஆக்ட் மூலம் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் செய்யப் பட்டது. மத்திய சர்க்காருக்குள்ள அதிகாரங்கள் நம்முடைய 1937-ம் ஆண்டு சட்டத்திலேயே இருக்கிறது. கண்காண்ட் லிஸ்டில் உள்ள அதிகாரம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டால், மத்திய சர்க்கார் அனுமதி பெற்று மத்திய சர்க்கார் அதிகாரத்தில் உள்ள, விடுபட்ட பிரச்சினைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவும் செய்திருக்கிறோம்.

நமக்குள்ள அதிகாரங்களின் அடிப்படையில், இந்தச் சட்டமன்றத்தின் உரிமைகளை பாதுக்காத அளவில் உடனடியாகச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். சட்டத்தின் பிரச்சினைகளைப்பற்றி விவாதித்து இருக்கிறோம். அதைப்பற்றி இப்பொழுது விவாதிக்க வேண்டாம் என்று கருதி, இந்த மசோதாவை அவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் (சொல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்டமுன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

* திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நம்முடைய சட்ட அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற மதுவிலக்கு ரத்துத் தொடர்பான மசோதாவைப்பற்றி, அதைப் பொறுத்திருக்கிற விவகாரங்களைப்பற்றி ஏற்கெனவே சட்ட மன்றத்திலே, விரிவாகப் பேசியிருக்கிறோம். அதனுடைய சட்ட துணுக்கங்களை ஆராயாமல், மற்ற மாநிலங்கள் பின்பற்றிய முறையை நாமும் பின்பற்றி, எந்த நோக்கோடு மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படுகிறதோ, அந்த நோக்கத்தைப் பற்றியும் இந்த மன்றத்தின் அதிகாரத்தைப் பற்றியும் விவாதித்தால் போதும் என்ற நிலையில் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கூறிய கருத்தினை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கு சம்பந்தமான கொள்கையில் என்னுடைய நிலை என்ன, என் கட்சியின் நிலை என்ன என்பதையெல்லாம் பற்றி அதிகமாக விளக்கம் தரத் தேவையில்லை. நாங்கள் இந்த மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படுவதை எதிர்க்கிறோம். ஆனால், அந்த எதிர்ப்பு என்பது ஏதோ இன்று இருக்கிற அரசு மதுவிலக்கை ரத்து செய்கிறது என்ற காரணத்தால் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்பதில்லை. நாங்கள் 1,400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே, அதற்கும் முந்தியே இதை எதிர்த்து வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் என்றால், அராபிய நாட்டு நாங்கள் என்று பொருள்எல்ல; தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற நாங்கள், தமிழ் மக்களாகிய நாங்கள் இதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

இந்த மதுவிலக்கு ரத்து சம்பந்தமாக எதிர்ப்பு எந்த அடிப்படையில் செய்யப்படுகிறது என்ற கேள்வியை இங்கே கேட்கிறார்கள். அந்த அடிப்படை, சமய அடிப்படையா அல்லது அரசியல் அடிப்படையா, அல்லது வேறு தார்மிக

1971 அக்டோபர் 23] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

அடிப்படையா என்றெல்லாம் கூடக் கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் சொல்லிக்கொள்வேன். இது சமய அடிப்படையில் மட்டுமல்ல; தார்மிக அடிப்படையில் மட்டுமல்ல; நாங்கள் எதிர்ப்பது மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையிலுமாகும்.

தமிழகப் பண்பாட்டின் அடிப்படையிலும் எதிர்க்கிறோம். மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில் ஏன் எதிர்க்கிறோம் என்றால், நம்முடைய நாட்டில் இருப்பது 'வெல்பேர் ஸ்டேட்' என்று கூறியிருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்தில் இருப்பதையும் ஒரு 'வெல்பேர் ஸ்டேட்', சமுதாயத்திற்கு நன்மைகளைச் செய்யவிருக்கும் அரசு என்று சொல்லி, அத்தகைய அரசை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில்தான் கல்விக்காகச் செலவழிக்கிறோம்.

ஜனப்பெருக்கம் காரணமாக அல்லது மற்ற காரணங்களால் மனிதன் இன்னவிலே வாழக்கூடாது, பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், இப்படிப் பல்வேறு வகைகளிலும் திட்டங்களைத் தீட்டி பணியாற்றிவருகிறோம். இவைகளுக்கெல்லாம் பணத்தைச் செலவழித்து வருகிறோம். இவற்றை யெல்லாம் 'வெல்பேர் மெஷர்ஸ்' என்று சொல்லுகிறோம். இப்படிப்பட்ட வெல்பேர் மெஷர்கள் தான் சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயக்கும் என்று திடமாக நம்புகிறோம். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களில் ஒன்றாக மதுவிலக்கையும் நம்முடைய அரசியல் வல்லுநர்கள், சமுதாயச் சிற்பிகள், சமூகவாதிகள், சீர்திருத்தவாதிகள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். திராவிட நாட்டில் அடங்கிய மாநிலங்கள் மூன்று, அதுவும் காந்தியடிகளின் அடியார்கள் ஆட்சி இருந்த மாநிலங்களில் மதுவிலக்கை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியாத நிலையில் ரத்து செய்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டதும் தமிழகத்திலும் கடைசி கட்டமாக மதுவிலக்கை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியாது என்ற நிலையில் அதை ரத்து செய்வது என்று வந்திருக்கிறோம். இந்த வாதத்தில் இருக்கும் உண்மையை நிச்சயமாக சமுதாயத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிற என்னைய் போன்றவர்கள் கட்டாயம் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இதனால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கிடைக்காமல் போகிறது என்பது நமக்குத் தெரிகிறது. சில இடங்களிலிருந்து நமக்கு 'பாஸிடீவ்' ரிஸல்ட்ஸ் வரும். அதாவது 'பாசிடீவ் எக்ஸ்பென்டிச்சர்'. நெகடிவ் எக்ஸ்பென்டிச்சர்' என்று கூட உண்டு. மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில் நான் சொல்லுவேன், Positive benefits out of public expenditure என்று சொல்லக் கூடிய நிலை இல்லை. நாம் சில ஆதாயங்களை, செலவினங்கள் வாயிலாகப் பெறுகிறோம். ஆனால் சில வகையில் "பாசிடீவ் பெனிபிட்ஸ் அவுட் ஆஃப் நெகடிவ் எக்ஸ்பென்டிச்சர்"

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் உறுப்பினரை உரையை முடிக்கச் சொல்லி சைகை காட்டினார்)

தலைவர் அவர்களே, என் கட்சியின் சார்பாக நான் ஒருவன்தான் பேசுகிறேன். அடிக்கடி இப்படிச் செய்துகொண்டிருந்தால், எனக்குத் தங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதா, என்னுடைய கருத்துக்களைத் தொடர்வதா என்ற சங்கடமான நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகையினால், பேசமுடியாமல் போகிறது.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1971 அக்டோபர் 23]

ஆகவே தயவு செய்து, நேரத்தை சற்று அதிகமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில விஷயங்களிலே அரசாங்கம் பணத்தை செலவழித்து பாசிடீவ் பெனிஃபிட்டைப் பெறுகிறது. சில விஷயங்களில் பணத்தை நெகடிவாக விட்டு அதிலே பாசிடீவ் பெனிஃபிட்டைப் பெறுகிறது. On the one side it is a positive concept in the way of public expenditure and the other it is a negative concept. The Government gets benefited. Not only the Government, but the community as a whole is benefited out of its positive benefits by way of foregoing a particular item of public income. இந்த முறையிலே சில இடங்களில் பணத்தை செலவழிப்பதால் நஷ்டம் ஏற்படலாம் என்றாலும் கூட அது சம்பாதிக்கிற சமுதாய லாபம் இருக்கிறதே, அது மிகப் பெரிதாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் எண்ணிப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. நமது நாட்டின் நிலை என்ன? எவ்வளவு பேர் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்? 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் நமது நாட்டின் நிலை என்னவாக இருந்தது? படித்தவர்கள், பிரபுகள் ஒரு சிலர் இருந்து கொண்டு வந்தார்கள். ஆங்கிலேயனின் பின்னால் யார் போனார்களோ அவர்கள் தான் முன்னேற்றம் அடைந்தவர்களாக, பேரும் புகழும் பெற்றவர்களாக, சமுதாயத்தில் மெச்சப் பெற்றவர்களாக இருந்தார்களேயொழிய, தாழ்த்தப்பட்டவர்களும், பின் தங்கியவர்களும் கவனிக்கப்படாமல் தாழ்ந்த நிலையிலேயே இருந்தார்கள்.

நான் இன்று கூட சொல்வேன், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மனம் நொந்து, இந்த வகையில் தான் நான்காம் தர சாதியைச் சேர்ந்தவன் என்று சொல்லக்கூடிய—இன்னும் எத்தனையோ பெரிய சீர்திருத்தவாதிகள், மாபெரும் தலைவர்கள் எல்லாம் இப்படிச் சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு நாட்டின் நிலை இருந்து வந்திருக்கிறது என்றால், இதற்குக் காரணம் என்ன? தெரியாதா? அன்றைக்கு, மக்களிடத்திலே கல்வி அறிவு இல்லை, சமூக முன்னேற்றம் இல்லை, பொறுப்புணர்ச்சி இல்லை என்பது தான் காரணம். அவர்களிடத்திலே திறமை இல்லை, அவர்களிடத்திலே முயற்சி இல்லை என்பதல்ல காரணம். அவர்கள் அந்தச் சூழ்நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

இந்த மதுவிலக்கு வந்த காரணத்தால், நான் பார்க்கிறேன்—ஹரிஜனங்கள், பின் தங்கிய மக்கள் எத்தனையோ பேர்கள் என்ன நிலைமைக்கு மாறி இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? மதுவிலக்கு போய் மதுக் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உடனே 19 வயது மாணவர்கள், இளைஞர்கள் எல்லாம் சென்று ஒருவர் பின் ஒருவராக நின்றுகொண்டு, இதோ வந்து விட்டது, இதோ வந்து விட்டது என்று எல்லோரும் புதியவர்களாக நமது சென்னை மாநகரத்திலே நின்று கொண்டிருந்த காட்சியைப் பார்த்தோம்.

அறவே குடித்து பழக்கமில்லாத இந்த புதிய இனம் பாதுகாக்கப்பட்டாக வேண்டும். குடிப்பவர்கள் 100 பேர்கள், குடிக்காதவர்கள் 10 பேர்கள் தான் என்றாலும், அந்தப் பத்துப் பேரைக் காப்பதற்கு நாம் மதுவிலக்கை காத்நாக வேண்டும், மதுவிலக்கை அமுல் செய்தாக வேண்டும், என்று எந்த அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் கருதினார்களோ, அவருக்கு எந்தப் பயம் ஏற்பட்டிருந்ததோ, அந்த பயம் ஆகஸ்ட் 30-ஆம் தேதி அன்றே

1971 அக்டோபர் 23]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

உண்மையாகிவிட்டது. ஏதோ ஒருசில பத்திரிக்கைகளில் போட்டிருந்தார்கள். ஒரு பத்திரிக்கையில் சொன்னார்கள், ஒரு பெரிய அரசுக்களை உள்ளே வைத்து அடைந்திருந்தார்கள். அந்த அரசுக்கள் வந்து விட்டான் என்று.

*

*

*

*

எத்தனையோ இளைஞர்கள் இந்தப் பழக்கத்தில் புதிதாக ஈடுபட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்? இதை நாம் ஏன் செய்ய வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. இன்று என்ன நடக்கிறது? அந்த மதுவிலக்கு இல்லாத காரணத்தால் நமது கிராமங்களில் வாழ்கின்ற ஏழை விவசாயிகள், ஹரிஜன மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள் எல்லாம் தாங்கள் பெறுகின்ற அந்த ஊதியத்தை இதற்காக பயன்படுத்துகிறார்கள். தங்களுடைய பிள்ளைகளை வெகு தூரத்திற்கும் அனுப்பி கல்வியறிவு அளித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சென்னை நகரத்திற்குக் கூட அனுப்பி படிக்க வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஏன், என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் கூட எத்தனையோ ஏழை விவசாயிகளின் பிள்ளைகள் சென்னையிலே படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல உடை, மூன்று வேளை சாப்பாடு எல்லாம் கிடைத்துக் கொண்டு வந்தது. இன்றைக்கு நிலை என்ன? என்ன நடக்கிறது? உள்நாட்டுக் குழப்பம். வீட்டுக்கு வந்து, அது வைக்கக் கூடாதா சாப்பாட்டிற்கு ஏதாவது வைத்திருக்கிறாயா? கடிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? அங்கே என்ன இருக்கிறது? தண்ணீர் இருக்கிறது. கூழ் கூட இல்லை. சம்பாதிப்பதை மாலையில் கொடுத்துவிட்டு, கள்ளைக் குடித்துவிட்டு, வீட்டிற்கு வந்து குழப்பம் செய்கிறான். சாப்பிடுவதற்கு ஒன்றுமே இல்லை என்ற நிலைமை தான் ஒவ்வொரு ஏழை வீட்டிலும் இருந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். இதைத் தடுப்பதற்குத் தான் நாம் இதையெல்லாம் சொல்கிறேன்.

எனக்குத் தெரியும். தேர்தல் நேரத்தில் பார்த்து இருக்கிறேன். எனது தொகுதியில் மதுவிலக்கு வெற்றிகரமாக நடக்கவில்லை. நடந்த தேர்தலில் எனக்குக் கார் டிரைவராக இருந்து வேலை செய்த டிரைவர் தான் வீட்டிற்கு வந்த உடனே, இரண்டு நிமிடத்திலே வந்து விடவேண்டும் என்று சொல்வேன். அவனும் இரண்டு நிமிடத்தில் வந்து விடுவான், ஃபுல் லோடுடன். அந்த நிலையில் வந்து சேருவான். எப்படிக்கிடைத்தது? அதுவும் என்னுடைய வீட்டிற்குப் பக்கத்திலேயே இருக்கிறது. ஆனால் குடிப்பவர்கள் எங்கும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிகிறோம். அந்த நாட்களில் மட்டும் குடிக்க வில்லையா என்று கேட்கலாம். குடிப்பவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் தான் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், குடிக்காமல் இருந்தவர்கள் கூட இன்று குடிப்பழக்கத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். குடிக்க வாய்ப்பு, வசதி இல்லாதவர்கள் கூட குடித்து, மேலும் மேலும் இந்த சமுதாயத்தில் குடிப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை வெகுவாகப் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுக்கக் கூடாதா என்பது தான் எங்களுடைய கவலை. மற்றவர்கள் குடிக்கிறார்கள் என்றால் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. ஏனென்றால் அவர்களில் பலர் மேட்டுக்குடிக்கள். அவர்கள் குடித்துத் தொலையட்டும். அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலை இல்லை. எங்களுக்கெல்லாம் இருக்கக்கூடிய கவலை ஏழை எளியவர்கள்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1971 அக்டோபர் 23]

இந்தக் குடிப்பழக்கத்தினால் கெட்டுப்போகிறார்களே, சமுதாயம் கெட்டுப் போகிறதே என்பதுதான். உழைப்பாளர்கள் தாங்கள் பெறுகின்ற சாதாரண — குறைந்த ஊதியத்தை மதுக்கடையிலே செலவழித்து விடுகிறார்கள். அதனால் தமக்குக் கிடைக்கின்ற முன்னேற்ற வாய்ப்புகளை இழந்து விடுகிறார்கள். அதைப்பற்றித்தான் கவலைப்படுகிறோம்.

அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கும்போது, எந்த பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையிலே நீங்கள் மதுவிலக்கை ரத்து செய்தீர்கள் என்பதைப்பற்றி எங்களுடைய கண்டனக் குரல்களைக் கொடுத்துவந்தோம். இப்படிச் சொல்வதனால் நாங்கள் இந்த ஆட்சியை எதிர்க்கிறோம் என்று அர்த்தம் கொள்ள வேண்டாம். இந்த ஆட்சியினால் கொண்டு வரப்பட்ட மதுவிலக்கு ரத்தை எதிர்க்கிறோமே அல்லாமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை அல்ல என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் சட்டசபையிலோ அல்லது மற்ற இடங்களிலோ மதுவிலக்கு ரத்தைப் பற்றி நாங்கள் எழுப்புகின்ற எதிர்ப்புகளை வைத்துக்கொண்டு “குழம்பியக் குட்டையிலே மீன் பிடிக்க விரும்புகின்ற சிலர்” இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட எண்ணம் யாருக்கும் வரக் கூடாது என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களே என்ற வேதனை உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அந்த உணர்ச்சி மேலீட்டால்தான் இந்த மதுவிலக்கு ரத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோமே தவிர, இந்த அரசாங்கத்தையோ அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையோ நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. மதுவிலக்கு ரத்தான தால் ஏழை எளிய சமுதாயத்திலே அதிகமாக ஒரு பத்து சதவிகிதம் பேர் பாதிக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் காப்பற்றப்பட வேண்டும்.

இந்த நேரத்தில் எனக்கு ஒரு குறள் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

“தன்னெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்

தன்னெஞ்சேத் தன்னைச் சுடும்”

என்ற வள்ளுவபெருமான் வாக்கினை நன்கறிவோம். ஆகவே, எங்கள் உள்ளத்திலே தோன்றினவற்றை உள்ளப்படிக் சொல்கிறோம். அப்படி இடித்துக் கூறுவதால் நாங்கள் நண்பர்கள் அல்ல என்று எண்ணவேண்டாம். இடித்துக் கூறுபவன் தான் உன்மையான நண்பன். அடித்துக்கொடுக்கும் நண்பர்களும் உண்டு. நாங்கள் அப்படி அடித்துக்கொடுக்கமாட்டோம். எங்கும் அப்படி நடந்துகொள்ள மாட்டோம். இந்த அடிப்படையிலே நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

எங்களுடைய இந்த மதுவிலக்கு ரத்து எதிர்ப்புக் கொள்கையை வைத்து சிலர் உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் முடிச்சப்போடலாம் என்று கனவு கண்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது பகற்கனவாகத்தான் முடியுமே தவிர, வேறொன்று மல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, கருணாமிக்க கருணாநிதி அவர்களே, கலைஞர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழ்ந்தாயின் மூத்த குடிமகன் அறிஞர் அண்ணாவின் வழிவந்த முதல்வர் அவர்களே, தமிழ் சமுதாயத்தின் தலைவனே, இந்நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வையே தங்கள் லட்சியமாக-பேச்சாக-முச்சாகக் கொண்டு வாழ்கின்ற பெமகனே, உங்களை நாங்கள் வேண்டுகிறோம், ‘வேண்டாம் இந்த மதுவிலக்கு ரத்து தமிழகத்திற்கு’ என்று.

1971 அக்டோபர் 23]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இந்த ஒரு மாதக் காலத்திற்குள்ளாகவே மதுவிலக்கு ரத்தினால் ஆன பயனை பார்த்திருக்கிறோம். நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து பார்த்திருக்கிறோம். இன்னும் அதனால் ஏற்படும் தீமைகளைப் பார்க்கப் போகிறோம். நாங்களும் இருப்போம். நீங்களும் இருப்பீர்கள். உதவி சபாநாயகர் அவர்களும் இருப்பார்கள். இந்த தீமைகளிலிருந்து மக்கள் விடுபட வேண்டுமென்றால், இந்த மதுவிலக்கு ரத்து கொள்கையை நீங்கள் கைவிடவேண்டும். இதை நான் வார்த்தைக்காக கூறவில்லை, தோழமை உணர்வுடன், எங்கள் அரசியல் பாரம்பரிய பண்பாட்டுடன் கூறுகிறேன்.

நாங்கள் எவ்வளவு எதிர்த்தாலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் எப்படியும் இந்த மதுவிலக்கு ரத்து மசோதாவைக் கொண்டுவரத்தான் போகிறார்கள். நீங்கள் பெரும்பான்மையாக இருப்பதால் மசோதா நிறைவேற்றதான் போகிறது. நீங்கள் நிறைவேற்றிய போதிலும் தோழமைக் கட்சியாகிய நாங்கள் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கத்தான் போகிறோம். உங்களுடைய குரலுக்கு எதிர் குரலாக எங்களுடைய குரல் இருந்தாலும், அது மதுவிலக்கு ஒழிப்புக்குத்தான் என்பதைக் கூறி, இந்த மசோதாவுக்கு எதிராக வாக்களிக்கப் போகிறோம் என்று கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்களுடைய உணர்ச்சியை நான் மதிக்கிறேன். அதைப்போலவே அவர் சார்ந்திருக்கிற முஸ்லிம் லீக் கட்சி இந்தக் கொள்கையில் கொண்டுள்ள கருத்தை, அந்த உணர்ச்சியை நாம் இப்போது மாத்திரமல்ல, இதற்கு முன்பு நடைபெற்ற சட்டமன்றக் கூட்டங்களிலும் மதித்துப் பாராட்டி இருக்கிறேன். அவர்களுடைய எதிர்ப்பு மதுவிலக்கு ஒத்தி வைக்கப்பட்டதற்கே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு அல்ல என்பதை, எங்களுக்காக அல்ல, திரு. லத்தீப் அவர்கள் கூறியதுபோல எங்களுடைய உறவு பாதிக்கப்பட்டு விடும் என்று பகற்களவு கண்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்களுக்குத் தெரிவித்த கருத்தாகக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். (சிரிப்பு).

நாம் எண்ணுவது போலவும், இந்த அரசு கருதுவதுபோலவும் இந்தியா முழுவதற்கும் மதுவிலக்கைப் பொறுத்த ஒரு சட்டம் பிறப்பிக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளுக்குப் பிறகு இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் அதைப்பற்றி யோசித்து வருவதாக சில பத்திரிக்கை நிருபர்கள் அளித்த தகவல் நமக்கு இதம் தருவதாக இருக்கிறது. அது உண்மையாகி, விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிற நேரத்தில், முதலில் கோள அமைச்சர் முகமத்கோயா அவர்கள் மதுவிலக்கைக் கொண்டுவருவதாக உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு முன் மதுவிலக்கை நாம் இங்கே கொண்டுவருவதாக நான் அறிவிக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆக இப்போது திரு. லத்தீப் அவர்களுடைய உணர்ச்சியைப் பாராட்டி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கனம் உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போது

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[1971 அக்டோபர் 23]

என்று குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளை சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன். அவற்றைப் பத்திரிக்கைகளும் பிரிசுரிக்க வேண்டாம் என்றும் உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கண்டித்து, வன்மையாக எதிர்க்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதால் நான் இங்கே பேசுவதற்கு முற்படுகிறேன். முன்பு இந்தச் சட்டத்தை இந்தச் சபையில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியவர்களே காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். அதற்குப் பிறகு நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றியும் ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூறுவது எனது கடமை என்றே கருதுகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் நகலைப் பார்க்கிற போது திருந்தம் 1, 3, 6 பிரிவுகளை நீக்குவதற்கு இதிலே வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த மாதிரியான கவர்ன்மென்ட் நோடிபிகேஷன் மூலமாக இந்தச் சட்டத்தை—ரத்து செய்வதற்கு அல்ல, ஒத்தி வைப்பதற்குக் காரணங்களைக் கூறியபோது, நாங்கள் சட்ட நிபுணர்களையும், ஆலோசகர்களையும் கலந்துகொண்டு பிறகுதான் இதைச் செய்கிறோம் என்று சட்டமன்றத்தில்கூட கூறினார்கள். இதற்குப் பிறகு உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்பெற்று சங்கடங்கள் எல்லாம் வந்தவுடனே, அவசர அவசரமாக இந்த ஆர்டினன்ஸ் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, நான் ஒன்று கூறுகிறேன். அன்று இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நான் கூறிய கருத்துக்களை மதிக்கவில்லை. இப்போது மீண்டும் வேறு வடிவமாக இந்த அவையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது நல்லதல்ல. நியாயமானதல்ல. இதற்குப் பொறுப்பாக இருந்த சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இஷ்யுவின் பேரில் ராஜினாமா செய்திருக்கவேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்திக்கூறக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். நான் அன்று இந்தக் கருத்தைப்பற்றிக் கூறியபோது மதுவிலக்கிற்கு நான் மறைமுகமான ஆதரவு தெரிவிக்கிறேன் என்ற முறையில் எள்ளி நகையாடியது என்மனக் கண்ணில் வந்துகொண்டே இருக்கிறது. மதுவிலக்கை ஒத்தி வைக்க வேண்டியிருந்தால், இவ்வளவு சிக்கிரம் செய்ய முடியாது. சட்டத்திலே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று அன்றே கூறினேன். உதாரணமாக, நான் இந்தச் சட்டத்திலே உள்ள ஒரு பிரிவை தங்கள் அனுமதியின் பேரில் படித்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன் :—

Section 1, sub-section (2) of the Madras Prohibition Act says :

“(2) It extends to the whole of the State of Madras”
Sub-section (3) says :

“(3) (a) This section and sections 3 and 6 shall come into force in the whole of the State of Madras at once.

(b) The rest of this Act shall come into force—

(i) in the district of Salem, at once; and

(ii) in any other local area in the State of Madras on such date as the State Government, may, by notification, appoint”

1971 அக்டோபர் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இதைச் சொல்லியதற்குப் பிறகு கட அமல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சட்டமானது முன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலே கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டதினால் இதை ஒப்புக்கொள்வதானாலும் சரி, அல்லது ரத்து செய்வதானாலும் சரி அதற்குத் தனியாக ஒரு சட்டம் தேவை என்று வாதாடியும், அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாரா இல்லை. இப்போது ஏதோ ஹைகோர்ட்டிலே சொன்னதன் பேரிலும், அட்வகேட் ஜெனரல் முடிவின் அடிப்படையிலும் இந்தச் சட்டமானது மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

முன்பிருந்த நிலை என்ன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மதுவிலக்கு இன்று நீக்கப்பட்ட முடிவு காரணமாக எல்லா இடங்களிலும் விநியோகம் செய்கிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். முன்பு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், மக்கள் கண்ட கண்ட மதுப் பொருட்களைக் குடித்து, மடிந்து போகிறார்கள்; பணக்காரர்கள் நல்ல ஸ்டாண்டர்ட் சரக்கை உண்கிறார்கள்; ஏழை எளிய மக்களும் கண்ட கண்ட பொருட்களை உண்ணாமல் தாமனவற்றை உண்ணட்டும்; அதனால் மது விலக்கை ரத்து செய்தோம் என்று கூறினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டிலே நடக்கும் நிகழ்ச்சியை நாம் கவனிக்க வேண்டும். செங்கற்பட்டிலே அண்மையில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே வாரிசு குடித்து 40 பேர் செத்து மடிந்திருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை மேற்கொண்டது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும். பொதுமக்கள் இதைப்பற்றி உற்றுக் கவனிக்கவேண்டும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் மேலும் நடக்காமல் இருப்பதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

மதுவிலக்குக் கொள்கைப்பற்றி இந்தியா பூராவுக்கும் ஒரு பொதுவான சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் இந்தியா பூராவுக்கும் சேர்த்துச் சட்டம் கொண்டு வருகிற காலத்திற்குள்ளே நமது தமிழ்நாட்டிலே என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி இப்போது ஆலோசிக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்ல முடியாது. தரதிரஷ்டவசமான சம்பவங்கள் நிகழாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மதுவிலக்கு ரத்தான பிறகு நாட்டிலே சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு சீர்குலைந்துவிட்டது என்பதை இந்த அவையின் மூலமாகத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பல இடங்களிலும் இன்று மதுக்கடைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த எந்த இடங்களில் மதுக் கடைகள் இருக்கலாம் என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அதிகாரிகள் அந்த விதிமுறைகளை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடிக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பல இடங்களில் குடிவிட்டு, குடியர்கள் ஆர்பாட்டம் செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கு—குறிப்பாகப் பெண்களுக்கு—அதிகத் தொல்லைகள்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 அக்டோபர் 23]

ஏற்படுகின்றன. இரவு 10 மணிக்கு மேல் மதுவகைகள் விற்கக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. அப்படி விதி இருந்தும், பல இடங்களில்—நாகர்கோவில் டவுனிலும் இன்னும் பல கிராமங்களிலும் இரவு பத்து மணிக்கு மேலும் மது விற்பனை செய்யப்படுகிறது. குடித்துவிட்டு, கும்மாளம் அடிப்பதைப்பற்றிப் பல பத்திரிகைகளும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதியாகச் சட்டத் திற்கும் மக்களுக்கும் ஊறு விளைவிக்கின்ற குடியர்களைக் கண்காணிக்க அரசாங்கம் போலீசாருக்குத் தகுந்த தாக்கீதுகள் அனுப்பி, உஷாராக இருக்கும்படி ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் கூறவேண்டும். பள்ளிக்கூடங்கள் பக்கத்திலே, பஸ் ஸ்டாண்ட் பக்கத்திலே, ஆஸ்பத்திரிகள் அருகாமையிலே மதுக்கடைகள் இல்லாமல் கொஞ்சம் தூரத்திலே இருக்கவேண்டும் என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. பல இடங்களிலே அவ்வாறு இல்லை. உதாரணமாக எங்கள் பகுதியிலே உள்ள ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கூற விரும்புகிறேன். திக்கனங்கோடு டவுன் பஞ்சாயத்தில், பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. அது அரசாங்கக் கண்காணிப்பிலே இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே ஒரு ஆஸ்பத்திரியும், தண்ணீர் தொட்டியும் நிறுவவேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அதற்கான நடவடிக்கைக்காக கலெக்டருக்கும், ஆர்.டி.ஓ. வுக்கும் அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் நடந்தது என்னவென்று சொன்னால், அந்த இடத்திலே ஒரு சாராயக்கடை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடம் பஸ் ஸ்டாண்டில் இருந்து தூறு அடி தூரம் கூட இருக்காது. அங்கே டியூப் லைட் எல்லாம் போட்டுப் பிரமாதமாக ஒரு சாராயக் கடை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அதிகாரிகளிடம் சொன்னோம்; கலெக்டரிடம் சொன்னோம்; ஆர்.டி.ஓ. விடம் சொன்னோம். அந்த பகுதி எம்.எல்.ஏ.யும் சொன்னார்கள். ஆப்காரி காண்ட்ராக்டர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அதிகாரிகள் காரியமாற்றுகிறார்களே தவிர, மக்கள் நலனைக்குறித்து எதுவும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. விரும்பத்தகாத சம்பவங்கள் நடக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்தல எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் அன்றையதினம் போய் ராசி பேசி வந்தார்கள். ஆனால் அந்த ராசிப் பேச்சை மதிக்காது சாராயக் கடை காண்டிராக்டர் இரவோடு இரவாகக் கட்டடங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்.

இப்படிப் பல விரும்பத்தகாத காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. குடித்து விட்டு ரோடில் உள்ள கலிங்கலில் உட்கார்ந்துகொண்டு கல்லூரிக்குப் போகிற பெண்களை எல்லாம் பரிகாசம் செய்கிறார்கள். இவை எல்லாம் விரும்பத்தக்க செயல்களா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கிற மக்கள் எல்லாம் மது அருந்துகிற காரணத்தினால் பொருளாதார நிலையில் அவர்களது குடும்பங்கள் சீரழிந்து போவதோடு மட்டுமல்ல—அவர்களுக்கு இருக்கிற அந்தஸ்து குறைந்து போய்விடும். இவை பற்றி எல்லாம் பலர் கருத்துகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த அரசு மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ஒத்தி வைப்பது நியாயம் அல்ல, தர்மம் அல்ல, அறமும் அல்ல.

1971 அக்டோபர் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தனிப் பெரும் தலைவராக இருந்த மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மதுவிலக்கை ரத்து செய்யக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதை ரத்து செய்துவிட்ட இவர்கள்—இது பொதுக்குழுவின் தீர்மானம் என்று கூறிக்கொள்ளலாம், ஆயினும் இது மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய காரியம் அல்ல என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களும், ஆளும் கட்சியினரும் உணர்வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். தமிழர்களின் பண்பாட்டுக்கும், நாகரிகத்திற்கும் உகந்தது அல்ல.

அந்தச் சட்டத்தைக் கோளாவில் ரத்து செய்து நோட்டிபை செய்தார்கள், மைசூரிலே நோட்டிபிகேஷன் மூலமாக ரத்து செய்தார்கள் என்று நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே 1937-இல் இருந்து 1971 வரை அந்தச் சட்டம் அமலில் இருந்திருக்கிறது. தேர்தலுக்கு முன்பு மதுவிலக்கை ரத்து செய்வோம் என்று சொல்லாது தேர்தல் முடிந்த பிறகு திடீரென்று சட்டசபையில் ரத்து செய்வது என்று சொல்வது பொருத்தம் அல்ல, நியாயம் அல்ல. ஆகவே மதுவிலக்கு நீடிக்கும் என்பதாக முன்னதாகக் கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டு, இப்போது இதைக் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று மறுபடியும் கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே வைத்திருக்கும் இந்த மசோதாவின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்கு நீக்கம் சம்பந்தமாக ஏற்கனவே பல பேர்கள் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிற நிலையில்—மது அமலுக்கு வந்த பிறகு ஏற்பட்டுள்ள அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்வது சரியானது என்று கருதுகிறேன். இப்போது கள்ளுக்கடைகள் கிராம லைசென்சைச் சேர்ந்தவை என்றும், சாராயக்கடைகள் நகர லைசென்சைச் சார்ந்தவை என்றும் அதிகாரிகளால் சொல்லப்படுகிறது. கள்ளுக்கடை, குடியிருப்புகளுக்கு ஒதுக்குப்புறமாக அமைத்திருக்கிறது—சாராயக் கடைகள் ஜன் நெருக்கப் பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி அமைத்ததன் காரணமாக ஆங்காங்கு ஆண்களும் பெண்களும் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு விதமான சங்கடங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் ஜலகண்டபுரம் பகுதியில் சாராயக் கடை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நான்கு வார்டு மக்கள் உபயோகப்படுத்துகிற பொது கக்கசுக்கு அருகில் அமைத்திருக்கிறார்கள். பக்கத்தில் குளம் இருக்கிறது. பெண்கள் அங்கே செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் ஏற்படுகிற சங்கடங்களை எழுதி கலெக்டருக்கு அனுப்பினோம்—இதுவரை அந்தச் சாராயக் கடையை அந்த இடத்தில் இருந்து மாற்ற எதுவும் நடவடிக்கை மேற்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இப்படியேதான் தண்டா பகுதியில்—பல்வித சங்கடங்கள் உண்டாகிற இடங்களில் சாராயக் கடை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மதுவிலக்கை நீக்குவது என்பது யாருக்கும் விருப்பமானது அல்ல என்பதை அமைச்சர் அவர்களும், ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும் பேசும் போது தெளிவுபடுத்தி வருகிறார்கள். விருப்பம் இல்லாத காரியத்தைச் செய்ய

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1971 அக்டோபர் 23]

வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்—சட்டத்தைச் சரியான முறையில் பாதுகாக்க முடியாது போனதற்கான காரணம் எல்லாம் பல நோங்களில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் ஒவ்வொரு வருஷமும் குற்றங்கள் அதிகப்பட்டுக் கொண்டே வந்திருப்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் சட்டத்தை நீக்கிவிடுவதால் இவ்வளவு கெடுதல் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அனுபவம் வேறாக இருக்கிறது. பழைய குடிகாரர்களைவிட புதுக் குடிகாரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். வாலிபர்கள் எல்லாம் வெளிப்படையாகக் குடிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது ஒட்டுமொத்தமாக நமது மாகக் குடிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது ஒட்டுமொத்தமாக நமது ஒழுக்கம் கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்ற பொருளே தவிர வேறு இல்லை.

கல்வி வளர்ந்திருக்கிற நிலையில் படித்தவர்கள் குடிக்கமாட்டார்கள் என்று கருதி இருந்தார்கள். இன்றைய நிலைமை அப்படி அல்ல. கல்வி கற்றவர்களே அதிகமாகக் குடித்து விட்டு வருகிற காட்சிகள் தான் தென்படுகின்றன.

இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறபோது இதனால் ஏற்படுகிற கெடுதல்களை எப்படி அகற்றலாம் என்பதும் யோசிக்கப்பட்டு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சில விதிமுறைகள் வைத்திருக்கிறார்கள்—இரவு இத்தனை மணிக்கு மேல் விற்கக்கூடாது, இவ்வளவு வயதிற்முள்ளவர்களுக்கு விற்கக்கூடாது என்பதாக எல்லாம் இருக்கிற விதிகள் செயல்படுத்த முடியாத—சாத்தியம் இல்லாத விதிகளாக இருக்கின்றன. ஆகவே, செயல்படுத்துவதற்கு சாத்தியமான நடைமுறைத் தீர்மானங்களை அகற்றக்கூடிய புது விதிமுறைகளைக் கொண்டு வந்தாகவேண்டும். அப்படியின்றி இதை ரத்து செய்திருப்பது பலவிதமான சிரமங்களை உண்டாக்குகிறது. ஜனங்களுடைய நன்மையைப் புறக்கணித்து சாராயக் கடை ஏலக்காரர்களுக்கு நல்லது செய்து ஜனங்கள் ஆட்சேபிக்கிற பகுதியிலேயே கடைகள் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிப்பது என்பது எல்லாம் நம் அனைவருடைய நோக்கத்திற்கும் விரோதமானதாகும். இதற்குக் காரணம் அங்கங்கே பணம் அளிக்கப்படுகிறது. லஞ்சம் அளிக்கப்படுகிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். இயல்பாகச் சிறிது இருக்கலாம் என்றாலும்—இதில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி ஜனங்களுக்குச் சங்கடம் ஏற்படாத பகுதியில் இவற்றை அமைக்க வேண்டும். நாம் இப்போது அமலில் இருக்கிற காரியத்திற்குத்தான் சட்டம் செய்கிறோம். இதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி நான் அமர்கிறேன்.

* திரு. எஸ். வடிவேல் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மது விலக்குச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியா பூராவும் அமல்படுத்துவது என்றால் நாமும் அமல்படுத்தத் தயார் என்று கூறப்படுகிற கருத்து மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. முன்னாலேயே சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் முதல்வர் அவர்கள், நான்கு பக்கமும் நெருப்புப்பற்றி எரிகிறபோது நாம் மட்டும் கற்பூரக் கட்டியாக இருப்பதில் உள்ள சிரமத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இது நியாயமாக இருந்தது. இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்தான சமயத்தில் நான் இந்தியாவில் இல்லை. அந்தச் சமயத்தில் ருஷ்யாவில் இருந்தேன். அங்கு ஸ்ரீமான் நான்கு மாதம் தங்கிய சமயம் அது. அங்கே “மார்னிங் ஸ்டார்” என்ற பத்திரிகையில் டி.எம்.கே.க்கு இதன் மூலம் ரூ. 14 கோடிக்கு மேல்

1971 அக்டோபர் 23]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

கிடைக்கும் என்று எழுதியிருந்தார்கள். ஏறத்தாழ 14 கோடி ரூபாய் வருவாயாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்குக் கிடைக்கும் என்கிற செய்தியை அங்கிருந்து அறிந்துகொண்டேன்.

இன்றைக்கு இந்த மதுவிலக்கினால் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், சமுதாயத்தில் மிகப் பின்தங்கியவர்கள், வறுமையில் வாழ்கிறவர்கள் எல்லோருக்குமே பாதகம் என்பதை அரசுத் தரப்பில் உள்ள அமைச்சர்கள் சிந்திப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் குடிப்பவர்கள் என்றைக்கும் குடித்துக்கொண்டேதான் இருப்பார்கள். மதுவிலக்கு வந்தாலும் குடிப்பார்கள், வரவிட்டாலும் குடிப்பார்கள். யார் குடித்தாலும், குடிக்காவிட்டாலும் ஆதி திராவிட மக்கள் குடிப்பதற்குத் தயங்கமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் சிறை செல்கின்ற நிலைமை இருந்தது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏழை அரிஜனங்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டதாகவும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அரிஜனங்களுக்குப் பெரும் துரோகம் செய்துவிட்டதாகவும் வெளியிலே சொல்லப்படுகிறது. இந்த அரசு அரிஜனங்களுக்குக் கெடுதல் செய்வதாக வெளியிலே பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது.

நாம் முக்கியமாக ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இந்த மதுவிலக்கு ரத்தினால் கிடைக்கக்கூடிய வருவாயிலிருந்து அரிஜனங்களுக்கும், பின்தங்கியவர்களுக்கும் விடுகள் கட்டித் தர வேண்டும். இந்த வருவாயை அவர்களுடைய நன்மைக்காகவே பயன்படுத்த வேண்டும். நான் மேனாடுகளில்கூட பார்த்திருக்கிறேன். அங்கே மது குடிக்கிறார்கள். உணவு வகைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. உணவு பரிமாறப்படும்போது, உணவுடன் ஒரு “பெக்” மதுவும் தரப்படுகிறது. ஆனால் இங்கே உள்ள நிலைமை முற்றிலும் வேறுனது. ஒருவன் வேலை செய்து இரண்டு ரூபாய் சம்பாதித்தான் என்றால், ஒரு ரூபாய்க்கு அரிசி வாங்கிக் கொண்டு, ஒரு ரூபாய்க்கு மது குடித்துவிடுகிறான். அவன் வாங்கிய அரிசியை விட்டிற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கக்கூட முடியாமல் தள்ளாடித் தள்ளாடி விடு போய்ச் சேருகிறான். இதனால் அவனுடைய குடும்பத்தினர் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனினும், கண்டவற்றைக் குடித்து, உடல் கெட்டுப்போகாமல் தடுப்பதற்கு மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது சாலச் சிறந்தது என்று நான் கருதுகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சித் தரப்பில் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னது போல், பொதுமக்கள் அதிகமாக நடமாடுகிற இடங்களில் கடைகளை வைக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது கள்ளுக்கடைகள், சாராயக் கடைகள் பொதுமக்கள் நெருக்கமாக நடமாடுகிற இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கொஞ்ச தூரம் தள்ளியாவது வைக்க உடனடியாக த்தாவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுமக்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாத வகையில் இருக்கவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஆச்சாள்புரம் என்கிற கிராமத்தில் தேர்தல் காலத்திலே சில குடிக்காரர்கள் குடித்துவிட்டுப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். ஒரு பக்கத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் சிலர் “அவன் சாராயம் குடித்துவிட்டுப் பேசுகிறான், நம்முடைய சர்க்கார் வந்த பிறகு கள்ளுக் கடைகளைக் கொண்டு

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1971 அக்டோபர் 23]

வாருங்கள்” என்று சொன்னார்கள். வசதியுள்ளவர்கள் விஸ்கி, பிராந்தி, ஓயின் போன்ற உயர்வாக வஸ்துக்களைச் சாப்பிடுகிறார்கள். வசதியில்லாதவர்கள் கண்டவற்றைக் குடித்துவிட்டு உடம்பைக் கெடுத்து கொள்கிறார்கள்.

நாம் இங்கே, சட்டமன்றத்திலே எப்படி விவாதம் நடத்துகிறோமோ, நகரங்களில் எப்படி விவாதம் நடைபெறுகிறதோ அதைப்போலவே கிராமப் புறங்களிலும் மதுவிலக்கைப் பற்றிய வாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மது விலக்கை ரத்து செய்த இந்த இரண்டு மாத காலத்திலே நம்முடைய அரசுக்கு எவ்வளவு வருவாய் கிடைத்தது போன்றவை எல்லாம் தெரியவில்லை. நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சி எல்லாவகையான மக்களையும் நல்ல வழியில் நடத்திச் செல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறது. மக்களைத் திருத்த வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

கேரளம், மைசூர், ஆந்திர மாநிலம், பாண்டிச்சேரி போன்ற நான்கு பக்கங்களிலும் கள்ளுக்கடைகள், சாராயக் கடைகள் இருக்கும்போது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் இல்லையென்று சொன்னால், இங்கே இருப்பவர்கள் அதிகப் பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டு அங்கே போய்க் குடித்துவிட்டு வருகிறார்கள். நாகைப் பட்டினத்திலிருந்து காரைக்காலுக்குப் போய் வருவது கவலம். பத்துப் பேர்கள் போவார்கள். திரும்பி வரும்போது ஒன்றிரண்டு பேர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் சிறையேகிடுவார்கள்.

பொதுவாக, பின்னேகள் படிக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்கள், பெண்கள் தண்ணீருக்குச் செல்கின்ற இடங்கள், மற்றும் அதிகமாகப் பொதுமக்கள் நடமாடுகின்ற இடங்களில் மதுக்கடைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் அந்த மாதிரியான இடங்களில் இருக்காதபடி பார்த்துக்கொள்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Speaker, Sir, I, on behalf of the Swatantra Party, strongly oppose the Bill brought forward by the Hon. Minister for Law for the following reasons :

Even during the last sitting when the matter was under discussion, we had pointed out in the House very clearly that just by way of a notification it will not be possible for the Government to revive the Abkari Act. Myself, Thiru Ponnappa Nadar and a number of other Members have told the House very clearly that the notification does not confer the right of a statute. Also a statute can never be nullified by an executive order. By passing an executive order one could not make an Act or nullify or remove a part of it. A statute can be amended only by another statute and this is a very simple matter. The Hon. Minister for Law had argued that it was not necessary and he tried to seek some sort of refuge under Section 2 of the Prohibition Act. He stated that by a notification, they could revive the Abkari Act. We specifically stated and also produced evidence to show that it was not possible to do so. We could not do anything more because we are in a minority and the majority party passed it. Then the people might have been thinking that the stand taken by the Hon. Minister for Law was correct. Afterwards we went to the court and the case is pending for quite some time.

1971 அக்டோபர் 23]

[Dr. H. V. Hande]

It was on 28th August if I remember right the Hon. Chief Minister was in Tiruchi and I wash somewhere in the Thanjavur district and we got some information that till 26th August the Government had not made its position clear in respect of that case. Even the Advocate-General has told the court that he did not know the stand of the Government till that day. When the Press people met the Chief Minister near Tiruchi and drew his attention to the statement of the Advocate-General, he stated that they had not stated their stand till August 26th. I think on the next day or so, Ordinances 7 and 8 were promulgated. We again challenged the Ordinances in the High Court. Again the case is pending and the Advocate-General took a lot of time on behalf of the Government. The Government could have stated their stand much earlier.

In the meantime another situation developed. The Central Government wanted to know the provisions contained in the Ordinances and whether the State Government were in order in bringing forward those Ordinances. They called for certain details from the State Government to find out whether they were against the Directive Principles of the Constitution.

According to Chapter IV of the Directive Principles, nothing should be done which will affect the health of the people and is injurious to them—like the sale of spirit, liquor, etc. Then there is the question of concurrent list in which the Central Government is involved and this matter comes under the Concurrent List. So, the Central Government have sought some information from the State Government. What does it mean? It means that the Ordinance was promulgated in a very hasty manner. It is intended to set at nought and to make our case infructuous. When the Ordinances were challenged, the Hon. Minister was not in India and he himself had stated the other day that he had indicated his suggestion to the Government when he was abroad. That is the stand he took. Whatever it is, the Government of Tamil Nadu suddenly realised that the notification was not sufficient and that a statute should be brought forward, as otherwise the whole thing will end in a fiasco.

What was the cause of delay? We were not indulging in delaying tactics. Government did not make its position clear. As lawyers you must know which is proper. Government did not immediately say what exactly it was going to do. The Hon. Minister for Law was trying to take coverage under the plea that because there was going to be delay in the disposal of case, because they were not able to take speedy action, therefore they have brought the statute. That was the preliminary speech of his. My submission is, that is the delaying tactics of Government of Tamil Nadu.

Secondly, the Ordinance came. We had gone to Court. What was the reason for bringing in the Ordinance in a hurry? Normally what should have happened? The legislature could have been convened. Only in an emergency an Ordinance is issued.

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 23]

What was the emergency? The contents of the Ordinance should have been sent to the Central Government for information. This is a point to be investigated. Whether it was sent for President's information or whatever it is, I am not going into that aspect now. I have not been able to get that information from any source. I know not exactly what are the reasons.

The Central Government thought that the Tamil Nadu Government should have informed them. But they failed to inform in time. What is the reason? Because, the decision had been taken in a hurry. They thought that our seeking justice in Court would become infructuous. What we said was that it should be brought by a statute. They brought in this Ordinance all in a hurry. If you examine this Bill replacing the Ordinance, you will find that it is badly drafted. Prohibition Act was introduced in 1937 and by 1946 the entire State had been brought under prohibition. The policy was reversed and it was said that Prohibition Act would be suspended from 30th August 1971. It had been specifically stated in June itself that the Government of Tamil Nadu had taken a decision to bring in suspension of prohibition. They had made the position clear in June itself. When such is the case, why bring in an Ordinance? Ordinance is usually brought in times of emergency. Where was the emergency? When the decision had been taken already, where does the question of emergency arise? When the Hon. Chief Minister was presenting his budget, Government had taken a decision in June itself, to suspend prohibition from 30th August 1971. So even 1½ months before decision had been taken. So, I do not agree with their statement that the Ordinance has been brought as an emergency measure.

The Madras Prohibition Act 1937 says in its Section 6 as follows :—

“Whoever prints or publishes in any newspaper, book, leaflet, booklet or any other single or periodical publication or otherwise displays or distributes any advertisement or other matter commending, soliciting the use of, or offering any liquor or intoxicating drug other than liquor or drugs exempted under Section 16 shall be punished with fine which may extend to one thousand rupees;.” But this Tamil Nadu Government is doing exactly what it should not have done. If a person were to print or publish anything commending the use of liquor, he is punishable; he could be brought before a Magistrate and punished. It is illegal for any person to do so. But when Government itself is doing it, what could be done. How could we expect law and order? When the Government is doing what should not be done, what is the remedy?

(Thiru N. Veerasami in the Chair)

Another point. As the hon. Member Thiru Surendran pointed out the number of persons taking to alcohol has increased. It is alarming. The Hon. Chief Minister also must be getting from

1971 அக்டோபர் 23]

[Dr. H. V. Hande]

his CID reports about the persons taking to alcohol. I am able to see it from the patients coming to me. Many patients come to me and say 'this man has now become accustomed to taking alcohol. Previously he did not have that as habit'. If the Hon. Chief Minister were to collect information regarding new addicts to alcohol, he would find that a number of persons had taken to this habit. I am sure the Hon. Chief Minister, who is interested in the health of people, would take note of this point. I am confident he does not want our people to become spoiled.

Even though in other matters, we have reached the point of no return, at least in this point something could be done. We can bring down the number of persons taking to this drinking. Women are dissatisfied with this. But they are not able to come in the open and say it. They are worried. I am meeting them daily. I know their feelings. I would like the Hon. Chief Minister who is essentially concerned with public welfare (he is a man of the masses) to give careful consideration to this point.

Now let me come to another point. When the Hon. Minister for Law was speaking on the Tamil Nadu Akbari Amendment Bill, 1971, I interrupted and asked him this question. Let me read my questions and his reply :—

Dr. H. V. Hande : The Hon. Minister concedes that the Prohibition Act is in force and the Prohibition Act can be removed out of the Statute Book only by another Statute. Now that the Prohibition Act is in force, these things are also in force.

From the date on which the provisions of this Act other than sections 1, 3 and 6 come into force in any local area, the enactments mentioned in Schedule I shall cease to be in force in such area to the extent specified in the fourth column thereof.

As long as the Prohibition Act is in force, this particular Section 2 is also in force. Unless by a legislation in this House you repeal the Prohibition Act, how is it possible?

The Hon. Thiru S. Madhavan has stated as follows :—

" Under Section 2 it has been provided that the Government have got powers to suspend some of the Sections in the Prohibition Act. What will happen when those Sections are suspended ? There is a proviso. If a Notification is published under the proviso to Section 2 the Acts mentioned in the Schedule shall be revived. That is the intention of the proviso and so I interpret it. Now the Prohibition Act still stands. The provision also is there. When we notify under that proviso reviving the Acts mentioned in the Schedule, then the Acts will come into force. When these Acts come into force, we want to amend those Acts. That is the intention of the present amendment. The Akbari Act is not in force today. But when we promulgate the notification under this proviso, it will come into effect. "

[Dr. H. V. Hande]

[1971 அக்டோபர் 23]

So the Hon. MMinister has categorically committed himself, not only himself but the entire Government, that it will be by a notification.

Then again there is one more important point. What I am going to say can be rectified now, even though the other things cannot be rectified and they have come to a point of no return. Immediately by an order you can rectify. We have got several complaints from a number of places that a shop has been opened by the side of a school by the side of a temple, mosque, etc. In Sydenhams Road there is a shop like that. We go on getting complaints like that, a number of complaints. A number of them very honesty come and tell me. A number of them belong to the ruling party also. Because, they feel that I can take up the matter. I have written to the Collector. I have telephoned to him and also to the Commissioner concerned with this particular tax and to everybody concerned. But nothing has happened. No one seems to have bothered about it.

On several dates I have written a number of letters to the Collector. All are here. Even in the Wall Tax Road, S. N. Street, paralalled to the road, there is a very beautiful nice Church. Behind that a number of very poor Anglo Indians and Christians are residing there. Many of them came and requested me to help remove the shop, because it is situated so close to the Church. I would request the Hon. Chief Minister to look into this matter. This can be done by him because he has got the full statutory power. That does not mean that he is going back on his policy.

By giving a list I do not want to take up the time of the House. In my own constituency Vallam Bangaru Chetty Street in Harbour constituency in Royapettah and in so many places, a number of people have complained to me like that. I have got a list of complaints with me. I shall forward them. I have already forwarded them to the Collector. I have written letters to him using a sort of a language in which I have expressed how I feel frustrated. All these things had been done. Not even a reply has been sent to me. Nothing has been heard. 'We have removed this shop, we are unable to remove this shop'—no such reply has been received. I am sorry to say even that courtesy of sending a reply has not been shown.

Supposing when the Hon. Chief Minister was the Deputy Leader of the Opposition, a Collector would do like that, I am quite sure he would have come to the House and strongly condemned the official. I would like the Hon. Chief Minister to consider all these things. Wherever complaints have come an objective survey can be made. Why should we hurt the sentiments of the people? In a street there are about 3,000 voters. The entire street wants that shop to be removed. Even the persons who are accustomed to take alcohol would not like that shop to be there. Because it is such a crowded area, no one wants the shop there. The whole beauty of the area is spoiled and the

1971 அக்டோபர் 23]

[Dr. H. V. Hande]

whole tranquility of the area is spoiled. Everybody wants that in that area there should be no shop. This is a very important thing. Every member is concerned with it. Even petitions from the ruling party people could have come to the Government, about the location of a shop here and there. You can secretly ask them and they would tell you.

I make a very fervent and impassioned plea. I know if I make a plea like my friend Mr. Latheef, it would be paid no heed at all. We are clearly saying again and again that the whole thing can be reconsidered and fresh action can be taken *de novo*. Action can be taken on the whole thing after listening to the members' version.

I would even make another request. After the meeting is over, even the Chief Minister can secretly call some of his own party members and ask them secretly 'what is the general feeling outside, what is the opinion' I think we would all appreciate this later on. I would not even like to make political capital out of it. I would like it to be treated more as a sort of humanitarian aspect, some sort of a public aspect, more as a sort of a thing in which people's sentiments are involved. I have mentioned several things and I hope due consideration will be given to these points. Thank you.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் இறுதியாகச் சொல்லியவற்றை, அவர்கள் கூறியதைப் போல் நானும் அரசியல் ரீதியிலே எடுத்துக்கொள்ளாமல் அதை மனிதாபிமான ரீதியில் பொது அமைதி, சட்டம், ஒழுங்கு என்ற ரீதியிலே எடுத்துக்கொள்ளத்தான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அண்மையில் நடைபெற்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டிலே இதைப்பற்றி அவர்களிடத்திலே கடுமையாகக் கூறப்பட்டு, தேவாலயங்கள், சர்ச்சுகள், மசூதிகள், இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு அருகாமையிலும் பள்ளிக்கூடங்களின் அருகாமையிலேயும் பொது நலன்களுக்குக் குந்தகம் வரும் வகையிலே இந்தக் கடைகள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களுக்கும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட உத்தரவும் அரசாங்கத்தின் சார்பிலே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள். நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்க முடியாமல் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு மாத கால நோட்டீஸ் போன்றவைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சிலர் தாங்கள் அந்த இடத்திலேயிருந்து நகர முடியாது என்று மறுக்கின்ற அளவிலேயும் இருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் எப்படி நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி யோசித்து வருகிறோம்.

ஆளுங்கட்சியிலேயிருப்பவர்கள் மட்டுமல்ல, எதிர்த்தாப்பிலே உள்ளவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறியதைப் போல் பலர் அப்படிப்பட்ட மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் லாயிட்ஸ் ரோட்டில் உள்ள ஒரு கடையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன மதுநாளே அந்தக் கடையை மாற்ற வேண்டுமென்று கலெக்டரிடத்திலே பேசி நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லப்பட்ட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1971 அக்டோபர் 13]

டிருக்கிறது. கலெக்டரும் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார். அவர்கள் வேறு இடம் பார்த்துக்கொண்டு அப்புறப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, யார் சொன்னாலும், ஆளுங்கட்சி—எதிர்க்கட்சி என்று பார்க்காமல், பொதுநலனுக்குக் குந்தகம் ஏற்படும் வகையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தால் அவைகளை அகற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதை அரசின் சார்பிலே உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி அதைக் கட்டாயமாக ஏற்க மறுப்பவர்களைப்பற்றி, அடுத்த முறை அந்தக் கடைகளை அங்கே வைக்க முடியாத அளவில் என்னென்ன செய்யலாம் என்பதையும் அரசாங்கம் யோசிக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இந்த மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டும், அல்லது ரத்து செய்யக்கூடாது என்ற கொள்கைப் பிரச்சனையைப்பற்றி அந்தந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அவர்களுக்குள்ள கொள்கையை இங்கே சொன்னார்கள்.

மதுவிலக்கு இருக்கத்தான் வேண்டும், அதை ரத்து செய்யக்கூடாது என்று முஸ்லிம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் மிகுந்த உருக்கத்தோடு சொன்னார்கள். அவர்களின் நல்லெண்ணத்தைப் பாராட்டுவதாகவும் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை மிகத் தெளிவாக, பல்வேறு சமயங்களிலே எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுவிலக்கு வேண்டுமென்றதான் நாங்களும் கருதுகிறோம். மது அருந்துவதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கொள்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்தக் காலத்திலேயும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதையும், அத்தகைய ஒரு நிலையை எல்லா மாநிலங்களிலும், இந்தியா முழுவதும் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற கருத்தையும் இந்த மன்றத்திலே வைத்தது எல்லோருக்கும் நினைவிருக்கும். அப்பொழுது அந்தக் கருத்து ஏற்கப்படுமா, ஏற்கப்பட மாட்டாதா என்ற ஒரு நிலை இருந்தது. ஆனால், நம்முடைய பிரதம மந்திரியவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பிலே இது நல்ல கருத்து என்று ஏற்றுக்கொண்டு, பரிசீலிக்க - வேண்டுமென்ற கருத்தை வெளியிட்டிருப்பதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை இந்தியா முழுவதும் எடுத்து அதை அமல் செய்யும்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதில் முதன்மையாக இருக்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே, மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பற்றி நான் அதிகமாகப் பேச வேண்டாமென்று கருதுகிறேன். இந்தக் கொள்கையைப்பற்றி பெரும்பாலும் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒரே கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கு இருக்க வேண்டும், மது குடிப்பது பலருக்கு சரியல்ல, ஏழைகளுக்குப் பாதகமாக அமைந்து விடும் என்று எல்லோரும் கூறுவதால் அதை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக ஆக்க வேண்டாமென்று நான் கருதுகிறேன்.

மதுவிலக்கு ரத்து செய்தபிறகு இதை அமல் நடத்துவதில் ஆங்காங்கு என்னென்ன சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன, சட்ட விரோதமாகச் செயல்கள் நடைபெறுகின்றனவா என்று இதையெல்லாம் அரசாங்கம் அப்போதைக்கப்போது

1971 அக்டோபர் 23]

[திரு. செ. மாதவன்]

கவனம் செலுத்தி மக்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். அதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசின் சார்பிலேயும் காவல்துறை இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கடுமையாகக் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மதுவிலக்கு இல்லை என்பதால், மதுக்கடைகள் இருப்பதாலே சட்டம், ஒழுங்கு மீறப்படுவதைக் கொஞ்சம்கூட தயவு தாட்சண்யம் இன்றி நீங்கள் தடுக்க வேண்டும். அதைத் தடுக்கக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்த தகவல்களின்படி, நாடு முழுவதும் மக்கள் மகிழ்ச்சியடையத் தக்க அளவில் காவல்துறையினர் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். யார் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள் என்று கொள்ளாமல் அங்கே சட்டம் மீறப்படுகிறதா, தவறு நடக்கிறதா என்று கவனித்து உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்றுதான் தகவல் வருகிறது. மக்களிடத்திலே இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையை காவல்துறையினர் ஊட்டியிருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும், தொடர்ந்து அவர்கள் அதைத் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கிருக்கிறது.

மதுக்கடைகள் திறக்கும் இடங்களில் ஆட்சேபணை வருவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதற்கும் முதலமைச்சரவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப்போல் நம்முடைய அரசு அலுவலர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்துவார்கள். ஏற்கனவே, மதுக்கடைகள் திறப்பதற்குமுன் அதைப்பற்றிச் சுற்றறிக்கை விட்டு எந்தெந்த இடத்திலே பொதுமக்களுக்கு, பொதுமக்கள் உள்ளம் புண்படும் என்ற ஒரு கருத்து ஏற்படும் அளவில் இருந்தால் அந்த இடத்திலே மதுக் கடைகளுக்கு அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது என்ற ஒரு விதியை நாம் போட்டிருக்கிறோம்.

பின்னால் பொதுமக்களிடமிருந்து ஆட்சேபணை வந்தால் அதையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு செப்டம்பர் 24-ம் தேதியன்று மதுபடியும் அலுவலரங்களுக்குச் சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மக்களிடமிருந்து கோரிக்கைகள் வருமானால் அதை உடனடியாகக் கவனித்து சட்ட விரோதமாக மதுக்கடைகள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்குமானால் அதை மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். மக்களுடைய உணர்ச்சியைப் புண்படுத்தக்கூடிய விதத்தில், ஆலயம், பள்ளிக்கூடம் இருக்கும் இடங்களில் மதுபானக் கடைகள் இருக்குமானால் அவை அகற்றப்பட வேண்டும். எதிர்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட இடங்களில் மதுக் கடைக்கு அனுமதி கொடுக்காத நிலையை ஆங்காங்குள்ள அலுவலர்கள் முயற்சி எடுத்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சுற்றறிக்கை அரசாங்கம் அனுப்பி இருக்கிறது. இதை அமல் நடத்துவதிலே எந்தவிதமான தவறுகளும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்பதிலே கவனம் செலுத்தித் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்ற உறுதியைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சட்டம் கொண்டு வந்த முறையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முதலிலே உத்தரவாகப் போட்டார்கள், நாங்கள் சொன்னபோது கேட்கவில்லை, இப்போது சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று உணர்ச்சி வயப்பட்டு

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 அக்டோபர் 23]

பேசினார்கள். நான் இன்றைக்குத் துவக்க உரையின்போதே சொன்னேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் நானே ராஜினாமாச் செய்யவேண்டுமென்றார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே நான் ராஜினாமாச் செய்வதை விரும்புவார்களானால், அவர்களுடைய மகிழ்ச்சிக்காக ராஜினாமாச் செய்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டேன், சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்ற காரணத்திற்காக ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு நானும் தயாராக இல்லை, அரசாங்கமும் தயாராக இருக்காது.

அன்றைக்குச் சொன்ன அதே கருத்தைத்தான் இன்றைக்கும் சொல்லுகிறேன். புரொவிசோவில் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று அன்றைக்கும் சொன்னேன், இன்றைக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். இதிலே எப்படி முடிவுக்கு வந்தோம்? நம்முடைய வழக்குரைஞர்களைக் கேட்டோம். மற்ற மூன்று மாநிலங்களில் இதே போன்ற சட்டம் இருக்கிறது. நோடிபிகேஷன் போடலாம் என்று புரொவிசோவில் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வேறு மாநிலங்களிலே என்ன முறையிலே போடப் பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்துவிட்டுத்தான் நம்முடைய சட்டத்திலும் போட்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு மட்டுமல்ல, 1937-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்டத்திலேயே இருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலத்தில் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. நோடிபிகேஷன் போட்டு ரத்து செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நோடிபிகேஷன் போட்டார்கள்.

THEIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, with your permission I want to seek a clarification. What is the view expressed by our Honourable High Court regarding this matter?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அதைத்தான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் சொன்னார்கள். அந்த வழக்கு விசாரணையில் இருக்கும்போதே சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு விட்டது. வழக்கு மன்றத்தில் எந்த முடிவும் ஏற்படவில்லை என்பதைச் சூசகமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

மற்ற மாநிலங்களிலே போடப்பட்ட சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டதான் நாமும் நோடிபிகேஷன் போட்டோம். உறுப்பினர்கள் சொன்ன நல்ல கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் செய்யவில்லை.

DR. H. V. HANDE: If the Government were so sure of their ground, it would have been simpler for the Government to have contested the case and stated that they were quite right in bringing forward an Act by an executive order and that no statutory provision was necessary. That stand could have been taken by them and why it was delayed for such a long time? Was that delayed because the Law Minister was not in India?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அது அவர்களுக்கே தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். கவுன்டர் அபிடவிட் போட்டதை அவர்கள் பார்த்திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் வழக்கு போட்டபோதும் பின்

1971 அக்டோபர் 23]

[திரு. செ. மாதவன்]

வாங்கவில்லை. ஆகஸ்ட் 30-ம் தேதி நிறைவேற்றியாக வேண்டும். உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று காலதாமதம் ஆவதைத் தவிர்க்க வேண்டிய நிலை. நாங்கள் காலம் கடத்தினோம் என்று சொல்லுவது தவறு. வழக்குப் போட்டார்கள். கவுண்டர் போட வேண்டும், பிறகு விசாரணைக்கு வர வேண்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைப் புன்படுத்த வேண்டுமென்றே, காலம் கடத்த வேண்டுமென்றே வாய்தா வாங்கினோம்?

DR. H. V. HANDE : 'Till 26th August the Government had not expressed their stand.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுவரை அப்படிப்பட்ட உத்தரவு போடப்படவில்லை. உத்தரவு போடவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கவில்லை என்றுதான் சொன்னார்களே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I would like to know whether we are discussing what went on in the court on this particular issue.

DR. H. V. HANDE : It is quite relevant.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, on a point of order. The Hon. Minister for Law has stated that in Kerala and Andhra Pradesh notifications were issued and so he followed the same procedure here also. But here on the floor of the House the Opposition Members came to his rescue and told him the correct procedure and he could have followed them. Perhaps he has no confidence in the legislators and so he wanted to copy what had happened in Kerala and Andhra Pradesh.

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not a point of order.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் சொன்னதை அமைதியாகக் கேட்டிருக்கலாம். உயர்நீதி மன்றத்தில் சொன்ன விளக்கம் வேறு. நாங்கள் தன்னிச்சையாகச் செய்யவில்லை. அங்கத்தினர்கள் சொன்னதை மறுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டது அல்ல. நாங்கள் இப்படிப்பட்ட முடிவு எடுக்கும்போது மற்ற மாநிலங்களில் செய்த பல ஆணைகளை 1967-ல் செய்யப்பட்டது. 1969-ல் செய்யப்பட்டது ஆகியவற்றை எல்லாம் பார்த்துத் தான் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நடைமுறைக்கு வந்த பிறகு நாம் அதைப் பற்றிச் சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த மன்றத்திலேயே அந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அகவே, இதிலே புதுமையான கருத்து எதுவும் இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது சில பகுதிகளைச் சட்டத்தில் இருந்து விட்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் இந்தப் பகுதிகளைப் போடலாம் என்று அனுமதி கொடுக்குமானால், அந்தப் பகுதிகளைச் சேர்த்து இன்னொரு சட்டம் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று இப்போதே சொல்லி விடுகிறேன். பின்னால் அப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டுவரும்போது பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் 'இன்னொரு ராஜினாமாச் செய்யுங்கள்' என்று சொல்லுவார்கள் என்பதால் இப்போதே அதைப் பற்றியும் சொல்லிவிட ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 அக்டோபர் 23]

மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து தகவல் கேட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லச் சொன்னார்கள். அப்போதும் சொன்னோம், இப்போதும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே மத்திய அரசாங்கத்தான் மைசூர் மாநிலத்திற்கும், ஆந்திரா மாநிலத்திற்கும், கேரள மாநிலத்திற்கும் சட்டம் வரும்போது அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். - அந்த மத்திய அரசாங்கத்தான் இப்போதும் இருக்கிறது. டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ் என்று சொல்லி அவர்கள் இதற்கு ஆட்சேபிப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் கொடுத்து விட்டு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு மட்டும் டைரக்டிவ் பிரின்சிபிளைப் பின்பற்றப் போகிறோம் என்று சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்காது என்பதை அவர்கள் உணராவார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தைப் புறக்கணித்தோ மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை, கட்டுப்பாட்டுக்கு எதிராகவோ செய்கிறோம் என்று சொல்லுவது பொருந்தாது.

மதுவிலக்கு வேண்டாமா வேண்டாமா என்பது வேறு பிரச்சினை. அதை ரத்து செய்ய முடிவு எடுத்த பிறகு அதை அமுல் நடத்துவது வேறு பிரச்சினை. அந்த முறையில் நாங்கள் சில கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வந்திருக்கிறோம். அதிலே எந்த விதமான தவறும் இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூற விரும்புகிறேன். நீங்கள் சொன்ன கருத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்ற முறையில் செய்யவில்லை. பல முன் மாதிரிகளைப் பின்பற்றித் தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் கருத்தை மதிக்கக் கூடாது என்ற முறையில் செய்ததாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறி இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்தான் இந்தப் பிரச்சினையைக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். இதைக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போன ஹாண்டே அவர்கள் தனக்குச் சாதகமாக இந்த அவையில் பேசலாமா, இதைப் பற்றிப் பேசுவது சட்டப்படி பொருந்துமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அது இன்று 'சப் ஜூடிஸ்' ஆக இல்லை. கோர்ட்டில் முடிந்து விட்ட காரணத்தால்தான் பேசினேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : நான் மிஸ்டர் ஹாண்டே அவர்களிடம் கேட்கவில்லை. சபாநாயகர் அவர்களிடம் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது அருமையான கருத்துத்தான். இதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் சிந்திப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் சொன்ன கருத்து இதை நோட்டிபிகேஷன் மூலம் போடக்கூடாது. சட்ட மூலமாகத்தான் போடவேண்டும் என்று உயர் நீதிமன்றத்தில் வாதாடி விட்டு அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வரும்போது அதை எதிர்த்துப் பேசலாமா என்று கேட்டார்கள். அது உயர்நீதி மன்றம். - இது சட்ட மன்றம். இங்கே அப்படி பேசுவதற்கு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I am opposing this Bill at every stage in whatever manner it is. If it is possible to oppose at any stage, I oppose it.

1971 அக்டோபர் 23] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

திரு. மொய்தீன் அவர்களைவிட நான் வயதில் சிறியவனாக இருப்பதால் அவர்களைவிட வேகமாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் எல்லாயிடங்களிலும் முயற்சி எடுத்திருக்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கு மெஜாரிட்டி இருப்பதால் என் முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. எங்கெங்கு முடிபுமோ அங்கங்கு அப்போஸ் செய்திருக்கிறேன். முதலில் ஆர்டினன்ஸ் வந்தபோது அதை அப்போஸ் செய்தேன். மீண்டும் ஆர்டினன்ஸ் வந்தபோதும் அப்போஸ் செய்தேன். 'அட் எவ்வி ஸ்டேஜ் அப்போஸ்' செய்திருக்கிறேன். இப்போதும் அப்போஸ் செய்கிறேன். ஆனால் தோல்விதான் அடையப்போகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மிகுந்த உருக்கத்தோடு எதிர்த்து எதிர்த்துத் தோல்வி அடைந்திருக்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதில் யாரும் தோல்வி அடைந்ததாகக் கருத வேண்டாம். நாம் நிச்சயமாக அனைவரும் சேர்ந்து வெற்றி அடைய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நம் தமிழ்நாட்டில் நான் ஏற்கனவே இந்த அவையில் தெரிவித்ததைப் போன்றும் சற்று முன்பு இந்த அவையில் நான் அறிவித்ததைப் போலவும், மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப் போலவும், இந்திய தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இதை அகில இந்திய ரீதியில் சிந்திக்கவேண்டுமென்று முன்வந்திருக்கிறார்கள். நாம் இந்த மதுவிலக்கை ஒத்திவைப்பது, என்பதைச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிற காரணத்தினால், அதை எதிர்த்து எதிர்க்கட்சியில் உள்ள காங்கிரஸ் கட்சியினரும், சுதந்திராக் கட்சியினரும், தோழமைக் கட்சியில் இருக்கின்ற முஸ்லீம் லீகைச் சேர்ந்தவர்களும் இங்கு பேசியிருக்கிற காரணத்தினால் அதற்குப் பதில் அளிக்கக்கூடிய வகையில் இந்தியா முழுமைக்கும் இது சட்டமாக ஆக்கப்படுமானால் தமிழ்நாடு அரசு ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறது என்று கூறியதன் காரணமாகவும் அதை இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு யோசிக்கலாம் என்று கூறியிருப்பது நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற முதல் கட்ட வெற்றியாகும்.

இந்த முதல் கட்ட வெற்றியோடு மட்டும் நிற்காமல் முழுமை பெறுவதற்கு இந்தியா முழுமையிலும் மதுவிலக்கு வரும் நன்றான எதிர்பார்ப்போம். இதில் வெற்றி தோல்வி என்ற பிரச்சினையே கிடையாது. மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னவர்கள் வெற்றி பெற்று விட்டார்கள் என்றும், மதுவிலக்கை ரத்து செய்கிற கொள்கை தவறானது, மது அருந்துவது தீதானது என்று சொல்லப்படுகிற கொள்கை தோற்றுவிட்டதாகவும் யாரும் கருத வேண்டாம். மதுவிலக்கு என்பது நாம் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு புனிதமான கொள்கையாகும். அப்புனிதமான கொள்கை இந்தியா முழுவதிலும் வரவேண்டுமென்று பாடுபடுகிறோம்.

இப்போது பல்வேறு இடங்களில் இந்தக் கடைகள் வைக்கப்பட்டிருப்பதால், ஏற்பட்டிருக்கிற சில மனமாச்சாரியங்களையும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற விவரங்களும், அதற்காக அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளும் பற்றி மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் கூறியிருக்கிறேன். இந்த மாநிலம் முழுவதும், எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1971 அக்டோபர் 23]

தகவல்களின்படி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பொதுமக்கள் இவர்கள் விருப்பத்திற்கிணங்க 62 இடங்களில் கடைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் பல இடங்களில் பொதுமக்கள் கோரிக்கைகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கோரிக்கைகள் இவைகளை ஏற்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் போலீஸ் அதிகாரிகளும் நிச்சயமாகச் செயல்படுவார்கள்.

கலெக்டர்களிடமிருந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பதில் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இங்கே அதை விளக்கியதன் மூலம் இனிமேல் கலெக்டர்கள் அந்தப் பதில்களை தக்க நேரத்தில் உரியவர்களுக்கு அனுப்புவார்கள். அனுப்பவேண்டும் என்று நான் இங்கு கூறிக்கொள்கிறேன். ஆனால் தவறான கருத்துக்களை மக்கள் உள்ளத்தில் பதிய வைத்து அரசாங்கத்திற்கு ஒரு களங்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று எதிர்த்தரப்பிலுள்ளவர்கள் அல்லது மாற்றுக் கட்சிகளில் உள்ளவர்கள் முனையக் கூடாது என்பது என் வேண்டுகோளாகும்.

உதாரணமாக, மதுரை மாநகரத்தில் உத்தமர் காந்தி அடிகள் அன்று உடை மாற்றிக்கொண்ட அந்த வீட்டிலேயே கள்ளுக்கடை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பலமாகப் பிரசாரம் நடைபெறுகிறது. ஆனால் அதை விசாரித்த பிறகு காந்தியடிகள் உடை மாற்றிக்கொண்ட அந்த இடத்தை இந்த அரசு 18-6-1971-ல் காதி போர்ட்டுக்கு வாங்கியிருக்கிறது என்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே தவறான பிரசாரமாகும் அது. அந்தத் தெருவில் பக்கத்து வீட்டில் கடை வைக்கப்பட்டிருப்பது என்னவோ உண்மை. ஆனால் செய்திகள் திரிக்கப்பட்டு, அரசாங்கத்திற்குக் களங்கம் கற்பிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் அந்த வீட்டில் கள்ளுக்கடை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட தவறான பிரசாரங்களை நிறுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

மதுவிலக்கை ஒத்திவைத்து அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் வேறு வழியில்லாது தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் அரசு இந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது என்பதை மனமார ஒப்பி இந்தச் சட்டத்திற்கான ஆதரவைக் காட்ட வேண்டும், எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சிகளுக்கு எல்லாத் தரப்பிலுள்ள எல்லா கட்சி உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைப்பு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (சொல்திறனை நிறுத்திவைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 36/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேறியதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

1971 அக்டோபர் 23]

எண்ணிக்கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு கோரப்பட்டு, உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்ட
வாறு வாக்களித்தனர்—

ஏற்போர்

1. திரு. பெ. சீனிவாசன்.
2. திரு. கு. ஆண்டி என்கிற குருசாமி.
3. திரு. எஸ். ஆறுமுகம்.
4. திரு. மு. இரத்தின சபாபதி.
5. திரு. வி. இராசகோபால்.
6. திரு. அ. இராசமாணிக்கம்.
7. திரு. டி. இராசரத்தினம்.
8. திரு. எம். எஸ். இராசாதிருஷ்ணன்.
9. திரு. ஆர். இராமலிங்கம்.
10. திரு. மு. இராமன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Now the doors are closed. The Hon. Member Thiru Kovai Chezian is just entering. He may be asked to go out.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வாக்கெடுப்பு நிறுத்தப்பட்டு விட்டதால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவைச் செழியன் அவர்கள் வாக்கெடுப்பில் கலந்து கொள்ள சபையின் விதிகளின் படி உரிமை இல்லை. ஆகவே, அவர்கள் இதிலே கலந்து கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU J. JAMES: Here also another member is entering. The Hon. Member Thiru Raja is coming. He should not vote.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர்கள் வாக்கு பதிவு செய்யப்படாது. வெளியே போக வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை.

11. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி.
12. மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்.
13. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்.
14. மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து.
15. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்.
16. திரு. து. ப. அழகமுத்து.
17. திரு. எஸ். முருகையன்.
18. திரு. செ. கந்தப்பன்.
19. திரு. பழனிவேல்ராஜன்.
20. திரு. என். கணபதி.
21. திரு. எல். கணேசன்.
22. திரு. எம். ஆர். கண்ணன்.
23. திரு. கா. மு. கதிர்வன்.

[1971 அக்டோபர் 23]

24. திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்.
25. தாழை திரு. மு. கருணாநிதி.
26. திரு. சோ. கருணைநாதன்.
27. திரு. ஆ. கருப்பையா.
28. திரு. கு. காமாட்சி.
29. திரு. நா. கிருட்டிணன்.
30. திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன்.
31. திரு. ஏ. எஸ். குமாரசாமி.
32. திரு. தே. கேசவலு.
33. திரு. எம். கோபால்.
34. திரு. ப. கோபால்.
35. திரு. வி. சி. கோவிந்தசாமி.
36. திரு. ஆர். கோவிந்தராசன்.
37. திரு. கோவிந்தராசகாலிங்குர்.
38. திரு. செ. சதாசிவம்.
39. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்.
40. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.
41. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆகித்தனார்.
42. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்.
43. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.
44. திரு. எம். செல்வராஜ்.
45. திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்.
46. திரு. டி. வி. சம்பத்.
47. திரு. கோ. சிவப்பெருமான்.
48. திரு. பெரி. சண்முகம்.
49. திரு. எம். எஸ். கே. சத்தியேந்திரன்.
50. திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்.
51. திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்.
52. திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்.
53. திரு. ஆர். சின்னசாமி.
54. டாக்டர் ச. அ. சின்னராசு.
55. திரு. சி. சின்ன வெள்ளையன்.
56. திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம்.
57. திரு. மா. சுப்பிரமணியன்.
58. திரு. ச. சுப்பையா.
59. திரு. வி. சுப்ரமணியம்.

1971 அக்டோபர் 23]

60. திரு. கோ. செபமாலை.
61. திரு. த. சோனையா.
62. திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்.
63. திரு. என். தர்மலிங்கம்.
64. திரு. டி. சி. திம்மராய கவுண்டர்.
65. திரு. கா. வேழவேந்தன்.
66. திரு. சு. துரைசாமி.
67. திரு. துரைமுருகன்.
68. திரு. மே. சி. துயமணி.
69. திரு. எம். தேவராசன்.
70. திரு. அ. தேவேந்திரன்.
71. திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா.
72. திரு. ஈ. எம். நடராசன்.
73. திரு. எஸ். நல்லசாமி.
74. திரு. க. நாகராசன்.
75. திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்.
76. திரு. ந. நாச்சியப்பன்.
77. திரு. மா. வெ. நாராயணசாமி.
78. திரு. ஆ. பரந்தாமன்.
79. திரு. என். எஸ். பலராமன்.
80. திரு. நா. பழனிசாமி.
81. புலவர் சி. பழனிச்சாமி.
82. டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்.
83. திரு. க. பழனிவேலன்.
84. திரு. குழ. செல்லையா.
85. திரு. எஸ். காதர் பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி.
86. திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமையா.
87. திரு. வி. பழனிவேலு.
88. திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்.
89. திரு. சி. பாண்டிரங்கம்.
90. திரு. கு. பாலகிருஷ்ணன்.
91. திரு. வை. பாலசுந்தரம்.
92. திரு. கு. பெரியசாமி உடையார்.
93. திரு. எஸ். பெருமாள்.
94. திரு. தி. பொன்னுமலை.
95. திரு. பி. எஸ். மணியன்.

[1971 அக்டோபர் 23]

96. திரு. வீ. மலைக்கண்ணன்.
97. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி.
98. திரு. சோ. அழகர்சாமி.
99. திரு. எஸ். வடிவேல்.
100. திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்.
101. திரு. என். மருதாசலம்.
102. திரு. க. சுப்பு.
103. திரு. கே. கந்தசாமி.
104. திரு. பெ. மலைச்சாமி.
105. திரு. சி. மன்னியப்பன்.
106. திரு. என். மாணிக்கம்.
107. திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்.
108. திரு. மு. மாரிமுத்து.
109. திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்.
110. திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச்செல்வன்.
111. திரு. வி. முத்து.
112. திரு. என். இராஜாங்கம்.
113. திரு. ப. முத்துசாமி.
114. திரு. பு. செ. முத்துச் செல்வன்.
115. திரு. கி. ரங்கநாதன்.
116. திரு. வ. க. இராமராசன்.
117. திரு. செ. ராமலிங்கம்.
118. திரு. எஸ். கே. வடிவேல்.
119. திரு. நா. வீராசாமி.
120. திரு. மு. வேதாசலம்.
121. திரு. அ. வெள்ளத்துரை.

மறுப்போர்.

1. திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்.
2. திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்.
3. திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்.
4. டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே.
5. திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி.
6. திரு. பி. வெங்கடசாமி.
7. திரு. கே. பி. கோபால்.
8. திரு. எம். ஏ. லத்தீப்.

1971 அக்டோபர் 23]

9. திரு. டி. எஸ். ஏ. சிவப்பிரகாசம்.
10. திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்.
11. திரு. எம். சத்தியமூர்த்தி.
12. திரு. அப்துல் ஜப்பார்.
13. திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்.
14. திரு. என். டென்னீஸ்.
15. திரு. எம். ஏ. அபுசாவி.
16. திரு. என். வி. குருசாமி நாயுடு
17. திரு. கு. ஆ. பொம்மன்.
18. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.
19. திரு. எஸ். முகம்மது கோதர் முகைதீன்.

நடுநிலை வகிப்போர்.

1. திரு. நா. காகிராமன்.
2. திரு. எம். சுரேந்திரன்.
3. திரு. கே. என். குமாரசாமி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் 121, எதிர்ப்போர் 19, நடுநிலை வகிப்போர் 3. தீர்மானம் நிறைவேறியது என்று அறிவிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Now the Bill will be taken up clause by clause. There are no amendments.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation), Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971) be passed”.

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(இ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வை சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 37/1971):—

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, I beg to move that the Tamil Nadu Excise Bill* 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971) be taken into consideration.

I have brought forward this Bill to replace the Tamil Nadu Abkari Ordinance, 1971 promulgated by the Governor on the 28th

* 1971 அக்டோபர் 21-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.